

Ročník XIV.

Nedeľa Svätej rodiny – (A) 29. decembra 2013

týždeň 01.

Marián Šuráb

Slávnosť Panny Márie Bohorodičky - Nový rok

Slovo sponzor je magickým slovom dnešnej doby. Môžeme ho definovať ako ochotu bohatších pomôcť chudobnejším alebo podporiť užitočné spoločenské akcie. Kto si dnes nájde sponzora, dokáže urobiť veľké veci.

Predstavujeme si niektoré udalosti, ktoré nás v novom roku čakajú. A je asi aj dosť takých, kde by nám pomoc nejakého sponzora dobre padla. Cirkev nám žiaľ, nemôže ponúknuť zoznamy bohatších ľudí, ktorí by nám mohli pomôcť v tomto roku. Ponúka nám čosi iné a hodnotnejšie. Ponúka nám sponzora, ktorý nám chce pomáhať viac, ako len peniazmi. Pápež Pavol VI. sa rozhodol, že pomocníčkou, s ktorou začneme každý Nový rok, bude Panna Mária - Bohorodička.

Panna Mária vychádza v ústrety našim potrebám a chce nám pomôcť v tom, čo si dnes všetci navzájom blahoželáme. Sú to tri prania: zdravie, šťastie a Božie požehnanie. Nikde vo Sv. písme nečítame, aký bol zdravotný stav Panny Márie. Môžeme však predpokladať, že Matka Božia bola po telesnej stránke zdravou ženou. Dokázala podstúpiť veľa námah pri svojom Synovi od Betlehema až po Kalváriu. Človek však netrpí len telesne, ale aj duševne. Môžeme s istotou povedať, že Panna Mária prežila veľa duševných bolestí. Aj ju, ktorá chcela vo všetkom plniť Božiu vôľu, museli raniť také chvíle, ako bol útek do Egypta alebo hľadanie Ježiša v chráme, o pohľade na kríž jej Syna ani nehovoriac. Bola Panna Mária šťastná? Alžbeta nazýva Pannu Máriu blahoslavenou (porov. Lk 1, 45). Slovo blahoslavená môžeme chápať aj ako šťastná. Alžbeta aj vysvetľuje dôvod šťastia Panny Márie. Spočíval v ochote Panny Márie uveriť všetkému, čo jej povedal Pán (porov. Lk 1, 45). Ale šťastie jej prinášalo aj stále zameranie na Boha. Lebo Boh dopraje veľa šťastných chvíľ tomu, kto vsadil život do jeho rúk. A okrem bolestí, ktoré prežila pri svojom Synovi, zažila aj to ľudské šťastie, ktoré pociťuje každá matka pri svojom milujúcom dieťati. Alžbeta pozdravuje Pannu Máriu slovami: „Požehnaná si medzi ženami“ (Lk 1, 42). Božím požehnaním pre Pannu Máriu boli mimoriadne výsady, ktoré dostala od Boha. Spomína ich pri zvestovaní anjel Gabriel. Mária bola uchránená od všetkých hriechov a preto ju pozdravuje: „Zdravas, milosti plná“ (Lk 1, 28). Na to naväzuje vrcholný Boží dar: „Počneš a porodiš syna a dáš mu meno Ježiš“ (Lk 1, 31).

Panna Mária vie, čo je to zdravie, šťastie a Božie požehnanie. Chce nám byť vzorom a pomocníčkou, aby tieto slová neboli len frázou a aby sme pochopili ich hlboký zmysel.

My dávame v živote prioritu predovšetkým zdraviu... Ak chápeme zdravie ako Boží dar, tak by sme mali vedieť, prečo nám Boh tento dar dáva. Zdravie je predo-

všetkým životná šanca. My ju môžeme, ale aj nemusíme využiť... Ak zdravý človek dal svoje zdravie do služieb Bohu a blížneho, tak pochopil zmysel zdravia. Najhroznejšia kombinácia v živote je: zdravie a konanie zla. Niekedy zdraví ľudia urobia toľko zla, že by bolo lepšie, keby boli chorí. A zasa sú ľudia, ktorých práve bolesť mobilizuje a dáva im možnosti dokázať veľké veci. Alebo si pripomeňme paraolympiády. Po olympiádach, na ktorých súťažia zdraví športovci nasledujú za niekoľko týždňov súťaže postihnutých športovcov. A ich výkony sú niekedy obdivuhodnejšie ako zdravých športovcov. Matka Božia nás práve učí, aby sme dokázali aj v zdraví aj v utrpení obohacovať seba a svet, v ktorom žijeme.

Prajeme si aj šťastie. Vieme však, čo je pravé šťastie? Človek má dve možnosti: mať šťastie a byť šťastný. Mať šťastie znamená, že napríklad vyhráme v nejakej tipovacej alebo zrebovacej súťaži určitú sumu peňazí. Vieme, že na celom svete sa takto ponúka ľuďom šťastie. Nie je na svete televízia, ktorá by neukazovala šťastných výhercov rozličných súťaží. Niekedy aj my máme radosť z toho, že sa podarí niekomu chudobnejšiemu niečo získať. Ale aj závidíme, že niekto mal takéto šťastie. Tento typ šťastia má jednu chybu krásy: má len chvíľkovú hodnotu. Poznáte ľudí, ktorých bohatstvo urobilo natrvalo šťastnými? Ja nie. Častejšie sa stáva, že materiálne hodnoty prinášajú do života človeka alebo rodiny hotové peklo. Preto rozumný človek hľadá také zdroje šťastia, ktoré ho urobia natrvalo šťastným. Panna Mária našla šťastie v duchovných hodnotách. Aj pre nás je to najistejší spôsob. Viera v Boha, ochota pomáhať, deliť sa, vychovávať, vytvárať harmóniu v rodine, odpúšťať, vzdelávať sa, to sú pramene trvalého šťastia. Takéto šťastie sa v televízii preto málo ukazuje, lebo je v srdci a nie v rukách, alebo v peňaženke. A len čo máme v srdci, to je opravdivo naše.

Prajeme si jeden druhému Božie požehnanie. Ono spočíva v ochrane Boha nad našimi životnými podujatiami. Všetko, čo robíme dobre, má cenu pred Bohom. Boh sa chce postarať, aby naše skutky priniesli hodnotu nám aj iným. Niekedy to pociťujeme hneď, inokedy až po dlhšej dobe. Kto pochopil hodnotu Božieho požehnanie, ten nedelí svoje skutky na náboženské a nenáboženské. Boh tak isto požehnáva našu modlitbu ako prácu v záhrade. Tak isto prijímanie sviatostí ako pomoc ľuďom. Ak sa ráno prebudíme, dajme do Božích rúk všetky činnosti, námahy a radosti celého dňa.

Pod ochranou Panny Márie začíname Nový rok. Dnešný deň je dňom nádejí, očakávaní a prosieb. Sľúbme Panne Márii, že sa k nej budeme nielen modliť, ale ju aj nasledovať v jej životných postojoch. Potom aj my nájdeme to, čo našla ona: „milosť u Boha“ (Lk 1, 31).

Michelangelo: Svätá rodina

*Počuj, ó Bože, moje kvílenie,
na moju modlitbu pohľad.
Na samom konci zeme
k Tebe volám,
lebo mi srdce umdlieva:
vyveď ma na skalu vysokú!*

*Lebo Ty si mi záštitou,
si mojím obranným valom.
Vo Tvojom stane kiež budem
hostom naveky,
Ó, kiež ma Tvoje krídla
prikryjú!*

*Počul si, Bože,
všetky moje sľuby.
A keďže odmieňaš tých,
čo ctia Tvoje meno,
pridaj dni ku dňom kráľovým,
nech jeho roky trvajú
nad celé pokolenia!
Nech jeho trón
vždy stojí pred Tebou
a vernosť nech navždy
ochraňuje.*

*Naveky budem chváliť
Tvoje meno,
tak svoje sľuby
plniac deň čo deň.*

O Svätej rodine

Na primície som dostal obraz. Kamarát, čo mi ho daroval, s úsmevom hľadel na moju tvár, keď som si ho prezeral. Na chvíľu som zneistel, ako dodnes zneistie každý, kto ho u mňa zbadá na stene. „Čo to je?“ prebleskne človeku hlavou. Na obraze je noc. V tme na púšti niekoľko postáv. Nejaký muž leží na piesku pri dohasinajúcom ohni, vedľa je priviazaný osol. Nad ním sa vypína socha sfingy a pri jej nohách spí bosá mladá žena s malým dieťaťom v náručí. Nebyť svetla, ktoré tajuplne vychádza z jej bábätka, asi by mi nezaplo. To svetlo umožňuje uhádnuť identitu všetkých postáv i príbeh, ktorý prežívajú – je to Svätá rodina. Utekajú do Egypta.

Zvláštne je uvedomiť si, čo museli prežívať Jozef s Máriou. Svätú rodinu mávame kdesi v kalendári, alebo na obrázku ako idyllickú dvojicu, ktorá sa zaľúbene pozerá na malé dieťa. Božie slovo nám však pripomína, že skôr ako sa stihli spamätať z udalostí v Betleheme, museli utekať do cudziny. Najprv pre nich nebolo miesta, vzápätí im hrozí smrteľné nebezpečenstvo. Do Egypta nejdú na dovolenku. Pokúšajú sa zachrániť si život. Bez prostriedkov, s jedným oslíkom, vyzbrojení len palicou a bosí idú v ústrety strachu a neistote. Keď rozmýšľam nad Jozefom, ako tam kdesi leží na zemi, na smrť unavený, s bremenom zodpovednosti na pleciah, ticho toho muža obdivujem.

Rovnako Máriu, to mladé dievča, ktoré sa ničoho nezľaklo. Nemali komu zavolať, neniesli si so sebou kreditnú kartu a nikto z ich priateľov sa na facebooku nedozvedel, čo sa s nimi stalo. Oni proste nemali nič. Jedno však predsa. Čosi, čo nám možno chýba. Mali jeden druhého. Boli rodinou, v ktorej vzájomná láska a viera dokázali to, čo sa nám niekedy zdá nemožné. Mali sa navzájom veľmi radi a ťažké chvíle im umožnili lepšie sa spoznať, naučiť sa vzájomnej dôvere a pripomenúť si, čo je v živote dôležité.

Po tieto dni by sme mohli popremýšľať nad situáciou Svätej rodiny, ktorá je opísaná v evanjeliu. Aj našim rodinám totiž hrozia nebezpečenstvá. „Herodesovia“ ešte nevymreli. V chorobe, v trápení, v strachu o zamestnanie a v každodennom zápase o prežitie sú mnohí z nás akoby „na úteku“. Všetky obavy, zápsy a ťažkosti však môžu byť aj cennou skúsenosťou, ktorá nás opravdivo spojí. Keď je ťažko, treba odolať sebaľútosti, vzoprieť sa hádkam, sebecktu a zbytočným nedorozumeniam. Uvedomme si, že sme jeden pre druhého dôležití, že každý z nás je neporovnateľne cennejší ako materiálne veci a že sa máme skutočne, úprimne radi. A predovšetkým, že uprostred nás je všemohúci Boh, ktorého svetlo zostáva s nami aj v tej najťažšej chvíli.

Martin Kramara

Posledný deň v kalendárnom roku: Na Silvestra máme sv. omšu o 17:00 hod. V jej závere bude pobožnosť na konci roku pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou. Pri speve hymnu Teba, Bože, chválime možno získať úplné odpustky. Na Silvestra v noci od 23:45 - 00:15 hod. bude otvorený kostol pre tých, ktorí chcú v modlitbe privítať Nový rok.

Slávnosť Bohorodičky Panny Márie: Slávime v stredu 1. januára. Je to prikázaný sviatok. Sv. omše sa budú sláviť ako v nedeľu. Pri speve hymnu Veni Creator Spiritus, možno za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.

Podakovanie: Zo srdca ďakujem všetkým, ktorí sa v tomto roku s obetavosťou starali o potreby Božieho chrámu. Ďakujem p. kostolníkom, p. organistke i organistovi, miništrantom, speváckemu zboru dospelých i detí, ženám i mužom, ktorí upratovali kostol, p. Márii za krásu a čistotu oltárnych plachiet a rúch. Ďakujem p. starostovi za spoluprácu i chlapom z Obecného úradu za mnohé služby. Ďakujem i ružencovému spoločenstvu, vďaka za duchovné iniciatívy vo farnosti a tiež za dary, ktoré ste obetovali pre Boží chrám. Nech Vám to Pán odmení!

*Ježiš v novom roku
Nech sa stane Vaším chlebom
Nech Vás pevne spojí s nebom
Nech Vás správne žitím vodí
A chráni Vás od nehody.*

Sväté omše vo Vianočnom období (A)

30.XII. pondelok - šiesty deň v oktáve Narodenia Pána
- spovedanie 16:30-17:00

17.00 za † Celestína a Jozefínu Uváčkových

31.XII. utorok - siedmy deň v oktáve Narodenia Pána
- spovedanie 16:30-17:00

17.00 podakovanie za dobrodincov kostola

Lektori: Polakovičová J., Polakovič Peter

1. I. streda – Oktáva Narodenia Pána

Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

08.00 na úmysel

Lektori: Radakovičová J., Pešková E.

10.00 Za farníkov

Lektori: Hrdlovičová K., Šuplatová M.

2.I. štvrtok - spovedanie 16:30-17:00

17.00 na úmysel o arcibiskupa

3.I. piatok - Prvý piatok - spovedanie 15:45-17:00

17.00 za † Štefana a Helenu Nagyových

4.I. sobota

08.00 Za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 254 - 284

5.I. 2. nedeľa po Narodení Pána

08.00 za † Augustínu Ochabovú (1. výročie smrti)

Lektori: Jurčovičová M., Hrdlovičová E.

10.00 za † Viliama a Annu Srnákových

Lektori: Fajkusová P., Pešková E.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

30.XII. pondelok Sv. Bl. Eugénia Ravasco, panna

31.XII. utorok Sv. Silvester I., pápež

1.I. streda Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

2.I. štvrtok Sv. Bazil Veľký a Gregor Naziánsky biskupi a učítelia Cirkvi

3.I. piatok Najsvätejšie meno Ježiš

4.I. sobota Sv. Alžbeta Settonová

Slovo na dnes

so svätým Augustínom z Hippa

Čítať znamenia

Odborníci si často všímajú „realizmus“ učenia svätého Augustína o sviatostiach. Veľmi jasne učí, že pri svätej omši chlieb a víno prechádzajú zmenou svojej podstaty a stávajú sa niečím úplne iným. Aj táto sviatosť je však znakom niečoho iného: je to tajomstvo v celej svojej sláve. V Oltárnej sviatosti je Ježiš skutočne prítomný, ako bude prítomný na konci dejín, keď príde súdiť svet. Teraz je však skrytý. Potom ho uvidíme. Tu svätý Augustín hovorí o eucharistickom chlebe ako skutočnosti Kristovho tela, ale aj ako o znaku jednoty Cirkvi, ktorá je Kristovým telom na zemi.

To, čo vidíte na oltári, ste videli aj včera. Čo to bolo, čo to znamenalo, aké veľké veci táto sviatosť obsahuje, to ste však nepočuli. To, čo vidíte, je chlieb a kalich. Hovoria vám to oči. Vaša viera však vyžaduje poučenie. Chlieb je Kristovo telo; kalich je Kristova krv. Povedal som to stručne a možno to pre vieru stačí. Viera však túži po pochopení. Prorok povedal: „Ak neuveríte, nepochopíte“ (Iz 7, 9, podľa Septuaginty). Teraz mi môžete povedať: „Povedal si nám, aby sme verili, Teraz nám to vysvetli, aby sme to pochopili.“ Môžu vám napadnúť takéto myšlienky: „Vieme, ako náš Pán Ježiš Kristus prijal telo: z Panny Márie. Ako dieťa bol dojčený, kŕmený, rástol a dosiahol vek mladého muža. Znášal prenasledovanie a zavesili ho na drevo. Sňali ho z dreva, pochovali a na tretí deň vstal z mŕtvych, v deň, ktorý si želal, a vystúpil do neba. Povzniesol svoje telo do neba a z neba príde súdiť živých a mŕtvych. Tam sedí po pravici Otca. Teda ako to, že tento chlieb je jeho telo? A ako môže byť tento kalich - alebo to, čo je v kalichu - jeho krvou?“

Bratia a sestry, toto sa volá sviatosti, pretože jedno v nich vidíme, pričom iné chápeme. To, čo vidíte, je hmotný tvar; to, čo chápeme, je jeho duchovné ovocie.

Ak chcete pochopiť Kristovo telo, počúvajte, čo apoštol hovorí veriacim: „Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy“ (7 Kor 12, 27). Ak ste Kristovo telo a jeho údy, ste tajomstvo, ktoré je kladené na Pánov stôl, a ste tajomstvo, ktoré prijímate! Odpovedáte „amen“ na to, čím ste, a keď odpovedáte, súhlasíte. Počujete „Kristovo telo“ a odpovedáte „amen“. Buďte teda údom Kristovho tela, aby vaše amen bolo pravdivé.

Prečo teda v chlebe? Nič tu nehovorme zo seba, ale počúvajte, čo apoštol hovorí o tejto sviatosti: „Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe“ (1 Kor 10, 17).

Uvažujte o tom a radujte sa! Jednota, pravda, zbožnosť, dobročinnosť - jeden chlieb! A čo je tento jeden chlieb? „My mnohí ale jedno telo!“ Pripomeňte si, že chlieb nevzniká z jedného zrnka obilia, ale z mnohých. Keď ste boli exorcizovaní, bolo to ako mletie. Keď ste boli pokrstení, bolo to ako primiešanie do cesta. Keď ste prijali oheň Ducha Svätého, bolo to ako pečenie. Buďte teda tým, čo vidíte, a staňte sa tým, kým ste.

Toto apoštol povedal o chlebe. To, čo máme chápať o kalichu, je jasné, hoci sme o tom nehovorili. Tak ako mnohé zrnká sa spájajú, aby vytvorili viditeľnú formu chleba, tak Písmo hovorí o veriacich: „Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu“ (Sk 4, 32). A to isté platí o víne. Bratia a sestry, pripomeňte si, ako vzniká víno. Na strapci visí veľa bobúľ, ale šťava z bobúľ prúdi ako jedna tekutina.

Takto sa nám Kristus Pán zjavil a chcel, aby sme mu patrili. Takto konsekroval tajomstvo nášho pokoja a jednoty na svojom stole. Ten, kto síce prijíma tajomstvo jednoty, ale nedrží sa puta pokoja, neprijíma ho pre svoje dobro, ale skôr ako svedectvo proti sebe.

Myšlienky k modlitbe

Viera vyžaduje poučenie. Viera túži po pochopení.

Toto sa volá sviatosti, pretože jedno v nich vidíme, pričom iné chápeme. To, čo vidíte, je hmotný tvar; to, čo chápeme, je jeho duchovné ovocie.

Prečo teda v chlebe? Pripomeňte si, že chlieb nevzniká z jedného zrnka obilia, ale z mnohých. Buďte teda tým, čo vidíte, a staňte sa tým, kým ste.

Zapamätajte si

Ak ste Kristovo telo a jeho údy, ste tajomstvo, ktoré sa kladie na Pánov stôl, a ste tajomstvo, ktoré prijímate!

Námety na konanie

Duchovné tajomstvo v jadre Eucharistie je naozaj bohaté: je to jednota Cirkvi; je to puto lásky, ktorá je vnútorným životom Trojice; je to pokoj. Keď prijímame Eucharistiu, zaväzujeme sa k jednote, láske, pokoju v duši a pokoju na zemi. Jednota, láska, pokoj: keď ich porušíme, zvlášť svojimi slovami, nesieme svedectvo proti sebe. Dnes venujte osobitnú pozornosť tomu, ako rozprávate o druhých - o ich skutkoch, motívoch, ba aj pohľadoch. Dávajte si pozor na sarkazmus, iróniu alebo zveličovanie, ktoré sa šíria ako mole v pšenici a bránia nám stať sa tým, kým sme.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom. Sú to veci, ktoré ti dôverne hovorím ako priateľ, brat alebo otec. A tieto dôverné rozhovory počúva Boh. Nepoviem ti nič nové. Iba oživím tvoju pamäť, aby sa v nej zrodila myšlienka, ktorá ťa zasiahne tak, že zmeníš svoj život a vydáš sa na cestu modlitby a Lásky.

A napokon sa staneš rozvážnou dušou.

Modlitba

88 Hľadáš spoločnosť priateľov, ktorí ti svojimi rozhovormi, svojou oddanosťou a svojim priateľstvom pomáhajú znášať vyhnanosť tohto sveta... aj keď priatelia niekedy sklamú. Nevidím v tom nič zlé. Ale... prečo potom každý deň nehľadáš ešte usilovnejšie spoločnosť Veľkého Priateľa, ktorý ťa nikdy nezradí?

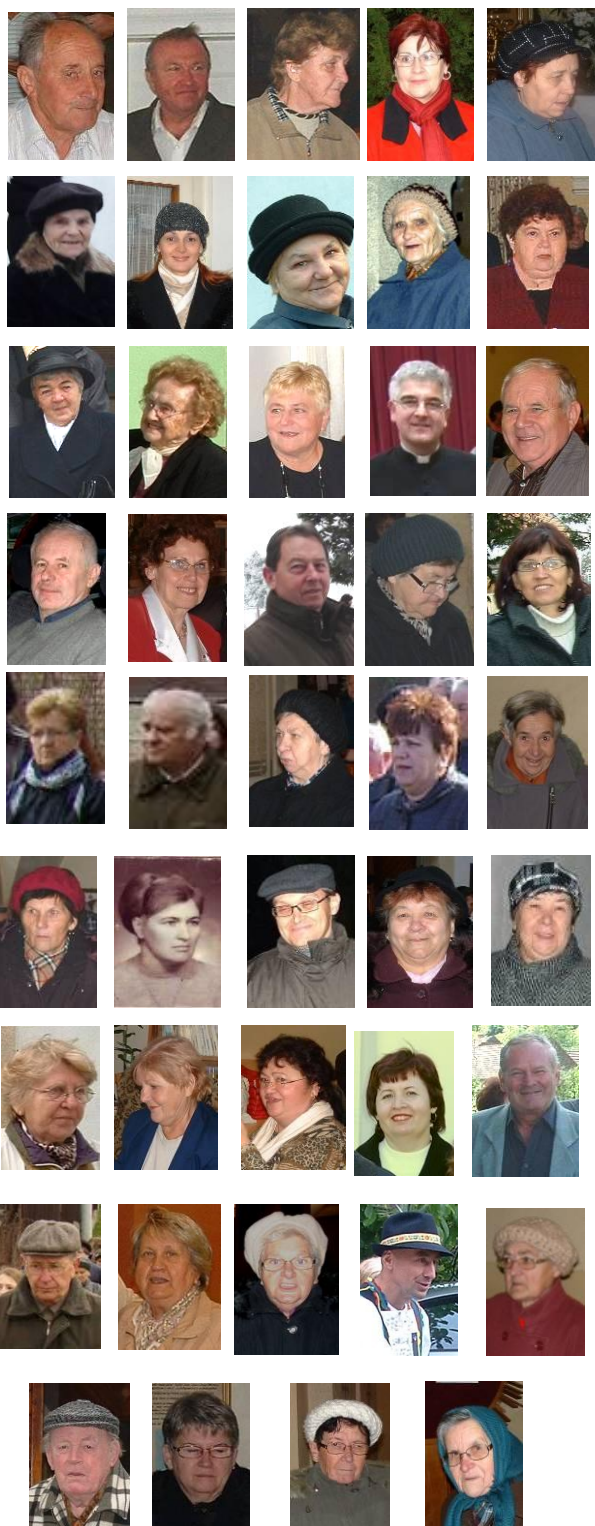
89 „Mária si vybrala lepší podiel,“ čítame vo svätom evanjeliu. Hľa, tu je, dychtivo počúvajúca Učiteľove slová. Zdanlivo nečinná, modlí sa a miluje. Potom sprevádza Ježiša pri jeho kázani po mestách a dedinách. Aké ťažké je sprevádzať ho bez modlitby!

90 Že sa nevieš modliť? Vstúp do Božej prítomnosti a len čo povieš: „Pane, neviem sa modliť!“, buď si istý, že si už začal.

91 Napísal si mi: „Modliť sa znamená hovoriť s Bohom. Ale o čom?“ - O čom? O ňom, o sebe: o tvojich radoostiach, smútkoch, o úspechoch a zlyhaniach, o vznešených túžbach, o bežných starostiach... o slabostiach! A o tvojej vďaka a tvojich prosbách, o Láske a odprosení. Jedným slovom: spoznávať jeho a spoznávať seba: „zblížitiť sa!“

Josemaria Escrivá „Cesta“

Toto sú priatelia Vištuckých Listov. Tak ako predchádzajúce roky, len vďaka ich štedrosti ste ich mohli čítať po celý rok 2013.

**Na Vištucké Listy“ prispeli aj ďalší, ktorí nechcú byť menovaní.
Všetkým úprimné Pán Boh zaplat'!**

Rok nad evanjeliom

Nové prikázanie

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“ (Jn 13, 34-35)

Milovať ľudí... Chcete mať aspoň nejakú istotu, že váš vzťah k Bohu je dobrý? Preskúmajte si svoje vzťahy k ľuďom. Nazdávate sa, že Boha milujete? Lahko sa môžete myliť. Ak hovoríte: Milujem Boha! - zostávam radšej zdržanlivý a váham, či vás nazvať ľuďmi živej viery. Možno máte len sväté predstavy. Ak však poviete: Milujem svojich susedov a spolupracovníkov - začnem si vás vážiť. Poviem: To je človek živej viery. Pochopil evanjelium a nášho Pána. Voda krstu ho naozaj obmyla a stále ho premieňa. Žije naozaj z Eucharistie. Kresťanstvo nie je len hľadanie. Nerozvíja v nás len túžby po absolútne. Kresťanstvo je predovšetkým odpoveď. Presná, historická a živá odpoveď na najhlbšie potreby človeka — jeho rozumu, svedomia a celého života. Je to odpoveď v Kristovi a v jeho láske. Ak by sme nechápali túto odpoveď lásky a ak by sme sa všetci v tejto Kristovej láske nemilovali ako bratia a sestry, potom by jeho príchod nemal pre nás význam. Boli by sme pohania, ibaže s vypáleným znamením krstu.

Moderný človek musí vidieť v Cirkvi práve túto účinnú odpoveď na potreby svojho života. Kristus dáva túto odpoveď každej generácii cez nás. Ak nepodávame svedectvo lásky - soľ vyvetrala, svetlo zhaslo a ľuďom okolo nás nezostalo nič iné, len žiť zatiaľ bez odpovede, hľadať ďalej spoliehať sa iba na seba a niesť bremeno nepochopiteľného života.

Moderný človek musí nájsť v Cirkvi veľkú Božiu rodinu - čosi omnoho lepšie, než je on sám. Musí v nej nájsť stelesnenie obsahu evanjelií, najmä pokiaľ ide o lásku ku každému, bez ohľadu na moc, postavenie, národnú príslušnosť či farbu pleti.

„Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“

Kristus - cesta

„Ja som cesta, pravda a život, povedal Ježiš Tomášovi (Jn 14, 6).

Cez Ježiša máme prístup k Bohu. On však nie je len cesta - hovorí sv. Augustín - on je aj cieľ cesty. Preto Ježiš dodáva, že je aj pravda a život. Cestou je Ježiš ako človek - ukazuje nám, ako treba správne žiť. Cieľom cesty je ako Boh, ku ktorému máme prísť. Veď cieľom nášho života je naplnenie našej túžby. Po čom však túžime? Túžime mať jasno, čo sa týka pravdy života, túžime po pravde. Ježiš je „svetlo, ktoré osvecuje každého človeka“ (Jn 1, 9). Túžime stále žiť a nikdy nezaniknúť - túžime po večnom živote. Tento život je sústredený v ňom - „V ňom bol život“ (Jn 1, 4).

Ak preto hľadáš cestu - hovorí sv. Augustín - pridržaj sa Krista, lebo on je bezpečná cesta. Ak chceš plný život, ži s Kristom. Potom nemôžeš zablúdiť, zahynúť, ani sa sklamať. Kristus tí ukáže pravdu - veď na to prišiel, aby vydal svedectvo pravde. A na to prišiel, aby sme mali život a aby sme ho mali čo najplnšie.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku